

sebe pozablja; „kajti če bi na vse pazilo, bi ostalo tudi vselej nepretrgani razvoj, nepovraten napredek in nedeljiva enota.“ Komika dogajanja se more definirati torej tudi kot neka raztresenost reči, kakor leži tudi komika individualnega značaja le v neki fundamentalni raztresenosti dotičnega posameznika. Toda ta raztresenost dogodkov (*distraktion des événements*) je izjema. Njeni učinki so brezpomembni in na vsak način nepopravljivi, tako da tudi nima smisla, da bi se nad njimi smejali. Zato bi človeku gotovo nikdar ne prišlo na um, jih pretiravati in iznajti zanje posebno umetnost, če bi smeh že sam na sebi ne bil neka zabava (*si le rire n'était toujours un plaisir*), ki jo človek išče pri vsaki priliki. „Tako je razložena tudi burka (*vaudeville*) . . . kot veliko umetno pretiravanje izvestne naravne okornosti (*raideur*) reči.“ Le tanka nit veže torej burko z življenjem. Mnogo globlje v pravem življenju pa leže korenine *komedije značajev*, (*comédie de caractère*), katero bomo v prvi vrsti proučevali v zadnjem delu te študije.

(Dalje prihodnjič.)

STANO KOSOVEL:

BREZ BESEDE.

Mnogokrat sem mislil, kaj je cilj življenja,
čemu naša duša pada in se dviga,
kakšna tista vzmet je, ki nikdar ne jenja,
da se v naši krvi proži in podžiga

voljo nam k naporu. Najprej bil sem vere,
da je to globoka in božanska sila,
ki bi proučaval lahko vse večere
jo in ure dneva, ne da bi odkrila

mi skrivnosti svoje. Potlej bil sem nade,
da odgovor dalo samo bo življenje,
kadar nanj jesenski mrak izkustva pade.

Mrak izkustva pal je — ali odgovóra
odnikoder nimam. Moje zadoščenje
krije v pragloboki temi mračna gora.

